

Sygn. akt III S 156/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Tomasz Tatarczyk

Sędziowie SSO Gabriela Sobczyk (spr.)

SSR(del.) Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 października 2014 roku

sprawy ze skargi D. S. na naruszenie prawa strony do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym w Rybniku pod sygnaturą II C 214/13

przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Rybniku

postanawia:

1. stwierdzić, że w postępowaniu toczącym się pod sygnaturą II C 214/13 Sądu Rejonowego w Rybniku nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. przyznać skarżącej D. S. od Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Rybniku kwotę 2000 zł (dwa tysiące złotych);
3. oddalić skargę w pozostałej części.
4. zasądzić od Skarbu Państwa-Prezesa Sądu Rejonowego w Rybniku na rzecz skarżącej D. S. kwotę 120zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu skargowym;
5. zarządzić zwrot skarżącej D. S. kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem opłaty uiszczonej od skargi.

SSR(del) Roman Troll SSO Tomasz Tatarczyk SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III S 156/14

UZASADNIENIE

Skarżąca D. S. 11 sierpnia 2014r. wniosła skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie, w której żądała: stwierdzenia przewlekłości postępowania toczącego się przed Sadem Rejonowym w Rybniku w sprawie o sygn. akt II C 214/13, przyznania skarżącej kwoty 10.000 zł oraz zasądzenie od Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Rybniku na rzecz skarżącej kosztów tego postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając skargę podniosła, że w dniu 22 lutego 2013r. wniosła do sądu pozew o złożenie rachunku z prowadzenia spraw i reprezentacji spółki cywilnej (...) cywilna przez H. S.. Pomimo, iż sprawa została zarejestrowana w dniu 25 lutego 2013r. pod sygn. akt II C 214/13, Sąd dopiero (pomimo również wcześniejszego wniosku skarżącej o przyspieszenie rozpoznania sprawy) 5 listopada 2013r. wyznaczył termin rozprawy na dzień 30 stycznia 2014r. Pozew natomiast został przesłany pozwanej dopiero 7 listopada 2013r. Wskazując również na dalszy tryb procedowania w tej sprawie, skarżąca uznała, że te dwie okoliczności, tj. wstępne rozpoznanie pozwu i wyznaczenie terminu pierwszego posiedzenia trwające 9 miesięcy, już same w sobie świadczą o przewlekłości tego postępowania.

Prezes Sądu Rejonowego w Rybniku wniosł o nieuwzględnienie skargi.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy na podstawie akt o sygn. II C 214/13 ustalił następujący przebieg postępowania.

W dniu 25 lutego 2013r. H. S. złożyła pozew o złożenie rachunku z prowadzenia spraw i reprezentacji spółki cywilnej (...) H. S.. Tego samego dnia, zarządzeniem Przewodniczącego, sprawa ta została wpisana do repertorium II C 214/13 oraz przedłożona sędziemu referentowi.

Zarządzeniem z 13 marca 2013r. sprawa została przedłożona Przewodniczącemu Wydziału przez sędziego referenta w związku z brakiem wolnych terminów rozpraw i planowanym urlopem wychowawczym sędziego referenta od miesiąca marca 2013r.

Powódka, a zarazem skarżąca, pismem z 24 kwietnia 2013r. wnioskuje o przyśpieszenie rozpoznania pozwu.

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału z 25 czerwca 2013r. sprawa została przekazana do referatu innego sędziego w związku z urlopem wychowawczym sędziego referenta.

Zarządzeniem z 5 listopada 2013r. wyznaczono termin rozprawy na dzień 30 stycznia 2014r. równocześnie zawiadamiając o terminie rozprawy pełnomocnika powoda oraz pozwanego doręczając mu również odpis pozwu wraz z pouczeniami, zarządzenie to wykonano 7 listopada 2013r.

W dniu 6 grudnia 2013r. pozwana złożyła odpowiedź na pozew, domagając się sprawdzenia wartości przedmiotu sporu podanej przez powódkę.

Na rozprawie z 30 stycznia 2014r. odroczone rozpoznanie sprawy do 17 marca 2014r. równocześnie zobowiązując pełnomocnika powódki do wyszczególnienia ruchomości, nieruchomości objętych współwłasnością stron za okres co do którego żąda powódka złożenia rachunku w terminie 21 pod rygorem zawieszenia postępowania.

Na rozprawie w dniu 17 marca 2014r. wezwano do udziału w sprawie, zgodnie z wnioskiem skarżącej, S. S., odraczając przy tym rozprawę na dzień 9 lipca 2014r.

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału z 23 maja 2014r. sprawa została przekazana do referatu kolejnego sędziego referenta.

Na rozprawie w dniu 9 lipca 2014r. dopuszczono dowód z zeznań świadków trzech świadków odraczając przy tym rozprawę na dzień 19 grudnia 2014r., z tym że adresy świadków wnioskowanych przez powódkę podane zostały przez jej pełnomocnika na tej rozprawie, a trzeci świadek został zawnioskowany przez pozwanego w odpowiedzi na pozew, która wpłynęła do Sądu w dniu 23 maja 2014r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przedstawiony przebieg postępowania przed Sądem Rejonowym w Rybniku uzasadnia stwierdzenie, że w sprawie, której skarga dotyczy (II C 214/13), doszło do przewlekłości postępowania (art. 12 ust. 2 w związku z art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki – Dz. U. z 2004r. Nr 179, poz. 1843 z późniejszymi zmianami).

Bezczynność w podejmowaniu czynności obejmowała okres od zarejestrowania sprawy w dniu 25 lutego 2013r. pod sygn. akt II C 214/13, do dnia 5 listopada 2013r., kiedy to wyznaczono termin rozprawy na dzień 30 stycznia 2014r. Oceniając wskazaną powyżej beczynności nie można pominąć, że nastąpiła ona na etapie wstępnym. Od chwili złożenia pozwu do wyznaczenia terminu pierwszej rozprawy w sprawie upłynął okres 9 miesięcy. Uwzględniając postulat trafnie i zwięźle ujęty przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w postanowieniu z dnia 1 października 2008r. (II S 6/o8), że wymóg przeciwdziałania przewlekłości postępowania sprowadza się do tego, aby czynności zabierały

odpowiednią ilość czasu, to jest odbywały się bez zbędnej zwłoki, która wskazywałaby na bezczynność sądu lub bezproduktywność jego działań, nie sposób uznać, aby postulat był dopełniony w niniejszym postępowaniu.

Niewątpliwie w okresie od 25 lutego 2012r. do 5 listopada 2013r. w sprawie nie były podejmowane żadne czynności zmierzające do jej rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Czynności wyznaczenia sprawy na termin rozprawy w znacznej części ma charakter organizacyjny. Zatem nawet znaczny wpływ spraw do wydziału nie uzasadnia wyznaczenia terminu pierwszej rozprawy dopiero po upływie 9 miesięcy od daty wpływu pozwu do Sądu.

Określając wysokość przyznanej skarżącemu sumy pieniężnej Sąd Okręgowy miał na względzie czas trwania stwierdzonej przewlekłości postępowania, jak również przesłanki wskazane w art. 2 ust. 2 ustawy, a w szczególności charakter sprawy, stopień jej zawilości i znaczenie dla skarżącego, a także wartość przedmiotu sporu.

Wnosząc wniosek o zasądzenie kwoty 10 000 zł w związku z przewlekłością postępowania skarżąca nie wskazała na szczególne okoliczności, które winny być brane pod uwagę przy określeniu wysokości odpowiedniej kwoty. Powołała się jedynie na pogląd doktryny, że wysokość tej kwoty winna być zależna od długości okresu przewlekłości.

Okoliczności, że sprawa niniejsza nie jest sprawą o dostarczenie środków utrzymania oraz stwierdzony okres przewlekłości w ocenie Sądu Okręgowego wskazują na to, że odpowiednią kwotą będzie kwota 2000 zł. Jakkolwiek sprawa niniejsza nie została jeszcze zakończona, to po okresie stwierdzonej przewlekłości są w sprawie wyznaczone kolejne rozprawy i rozpoznawane składane przez strony wnioski.

Dlatego uwzględniając wskazane wyżej okoliczności należało przyznać sumę pieniężną w kwocie 2.000 zł, która stanowi wystarczającą rekompensatę za dolegliwości związane z przeciągającym się postępowaniem sądowym. W pozostałym zakresie żądanie zasądzenia odpowiedniej kwoty jako bezzasadne należało oddalić.

Sąd Okręgowy, biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, uznał, iż skarga zasługuje na uwzględnienie i na mocy art. 12 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, orzekł jak w sentencji. Wobec tego, że po okresie wskazanym w skardze, Sąd Rejonowy nadał sprawie dalszy bieg, nie zachodziła potrzeba wydania Sądowi Rejonowemu zaleceń na podstawie art. 12 ust. 3 w/w ustawy. O sumie pieniężnej Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 12 ust. 4 w/w ustawy.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Tatarczyk SSO Gabriela Sobczyk